

**[Statsministeren.]**

Det ærede Medlem siger, at Importen fandt Sted i 1919. Nej, den fandt Sted i 1919 og i 1920 og i væsentlig Grad i 1920; den begyndte først i den allersidste Del af 1919. (Krag: Saa?) Ja, det er sikkert rigtigt nok, og den Regering, der sad paa det Tidspunkt, og som det ærede Medlem henviser til, ventede ikke, til Klokken slog 11, med at komme med Forslag til Foranstaltninger. Da den havde set den Fare, der truede fra den Kant, kom den med Forslag om at gribe ind derimod, og der var paa det Tidspunkt, da Forslaget fremkom, ingen, der vidste, at Klokken var nærved at slaa 12, det vil sige, at Regeringen skulde styrtes. Den blev styrtet nogle Maaneder efter, og da kom det ærede Medlem Hr. Krag og hans Meningsfæller til Styret, og de puttede Forslaget om Foranstaltninger mod Importen i Papirkurven og proklamerede Kræfternes frie Spil, og vær saa god: Banen fri for Spekulationen! og saa gik det løs for Alvor. Ja, saaledes er det historiske Forhold.

Det ærede Medlem talte yderligere om Valutaen og sagde, at det var netop det i 1919 siddende Ministerium, der grundlagde Valutamiseren. Nej, det var det dog vist nok ikke. Det Ministerium, der ødelagde mest her i Landet, var det, der sad i 1922, og det var jeg ikke Medlem af. I 1922 stod Kronen, og jeg husker ret, i en Værdi af 82 Ø., og den Regering, hvoraf det ærede Medlem Hr. Krag var Medlem, lod roligt, uden at Foranstaltninger blev iværksat, Kronen synke ned til omkring et halvt Hundrede Øre, før den forlod Skuepladsen i 1924 og overlod til andre at klare Vanskelighederne.

**Hans Nielsen:** Jeg forstaar [godt, at den ærede Ordfører for Forespørgerne (Hans Hansen) føler sig mindre vel til Mode, nu da Debatten er ved at slutte, for den har jo ikke været saa særlig heldig for ham. Det Makkerskab, han begyndte at indlede med det ærede Medlem Hr. Krag, endte jo med, som det altid gaar her i denne Verden, naar man spiser Kirsebær med de store, at det ærede Medlem fik Stenene i Ansigtet, og det sidder han vel og er mismodig over.

Nu fortryder han vel ogsaa, at han har været med i det Kor, kunde jeg fristes til at sige, som har krævet, at Arbejdslønningerne skal sættes ned, men det kommer det ærede Medlem ikke udenom. Det ærede Medlem har angrebet de „kunstigt høje Arbejdslønninger“. Jeg har nu ikke faaet

nogen nærmere Forklaring paa, hvad de „kunstigt høje Arbejdslønninger“ er, men det ærede Medlem nævnte ogsaa Tjenestekarlenes Løn og gjorde sig særlig lækker overfor de velhavende ved at angive, hvor mange Tønder Korn en saadan Tjenestekarl kunde tjene: 100 Tdr. Korn. Hvorfor gik det ærede Medlem ikke videre i denne Anskuelsesundervisning? For de 100 Tdr. Korn kan man, saa vidt jeg ved, faa 2 500 8 Punds Rugbrød, og det vilde dog gøre meget større Virkning ude i Landet, hvis det ærede Medlem sagde: Saadan en Tjenestekarl tjener 2 500 8 Punds Rugbrød aarlig, han kan altsaa faa seks 8-Punds Rugbrød hver Dag, hvordan skal han kunne førtære dem?

Det ærede Medlem kunde være gaaet langt videre i sin Anskuelsesundervisning. Men jeg har et andet Tilfælde, og det skulde det ærede Medlem hellere have holdt sig til. Jeg kender en Mand, som i Løbet af 10 Aar hævede til sit Privatforbrug af den Virksomhed, han drev, 2 600 000 Kr. i alt, gennemsnitlig 260 000 Kr. aarlig; et Aar hævede han 575 000 Kr. og forbrugte dem alle sammen. Det ærede Medlem skulde hellere kaste sig over den Slags Borgere her i Landet i Stedet for over Tjenestekarlene.

**Ulrich:** Den højtærede Statsminister mente, at jeg var noget tilbage i min Viden om Motorloven. Det tror jeg dog ikke, jeg er, og jeg maa sige til den højtærede Minister, at jeg ved saa god Besked med den, saa jeg vil tillade mig at paastaa, at den nuværende Regering ikke har nogen som helst større Andel i de Penge, der tilvejebringes gennem denne Beskatning, end et hvilket som helst af de andre politiske Partier i denne Sal. Den Lov, efter hvilken alle disse Penge indkommer, er vedtaget sidste Gang i 1927 under Venstres Regering og er vedtaget enstemmigt her i Rigsdagen af samtlige Partier, saa Regeringen har ikke noget at rose sig af paa det Punkt.

Og de Penge, der indkommer, bliver fordelt efter ganske bestemte Regler, og sidste Aar skete der saa dette, at man for Aaret i Fjor tog 5 Mill. Kr. ud af disse Penge og lod dem fordele til særlige Vejarbejder, og for i Aar vil det blive 10 Mill. Kr., og næste Aar maaske 12 eller 14 Millioner, det er der ingen Mennesker, der ved noget om.

Men naar den højtærede Trafikminister har bevilget Laan til et Beløb af 32 Mill. Kr. paa denne Maade, saa staar det for den højtærede Ministers egen Regning; Pengene vil